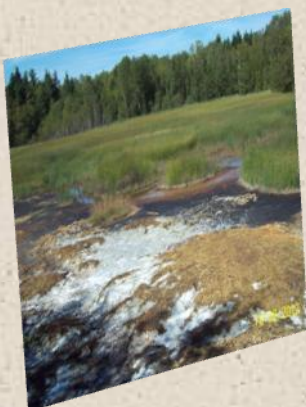

Ašsko, Chebsko 18. – 25. srpna 2012

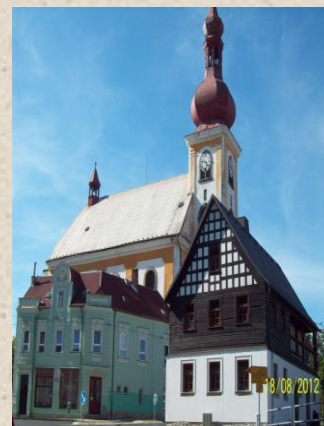
Vedoucí zájezdu: JAN KAIZR

DEN 1. 18.8.2012

Vyrážíme z Jičína v 7.30 a cca po dvou hodinách je první zastávka v Krušovické pivovarské hospodě, kde si dáme jedno rychlé řezané, a pak už rovnou do Karlových Varů. Pěkně to připaluje, a proto se místo promenády uchylujeme do stínu ovocného baru. Dalším dnešním cílem je SOOS – rezervace s bahenními sopkami s lidovým vstupným 70,- Kč; bohužel je sucho, a tak se žádné významné bubláni ani soptění nekoná.

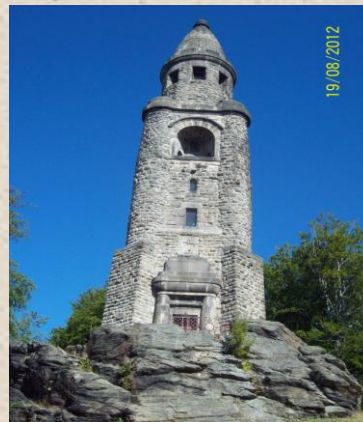

To na zastávce ve Vonšově na Kazdově statku to aspoň zapění, když si dáme jedno orosené. Posilnění vyrážíme zkratkou po rozpálené silnici do Skalné, kde máme zajištěné ubytování v Hotelu Garni

DEN 2. 19.8.2012

Začínáme na Nebesích a přes Hazlov a Smrčiny přicházíme do města Aš. Projdeme městem a hned ztrácíme stopu, tak se vrátíme zpět do města a konečně najdeme cestu k rozhledně Háje, vyšplháme na věž, rozhlédneme se po kraji (kdybychom tušili, co nás čeká, tak jsme to udělali pořádně a podívali se, zda uvidíme v dálce světýlko) a chystáme se pokračovat v cestě, ale ouha, jedna jediná značka, kterou jsme našli hned na začátku cesty, a pak už dlouho nic.

Motáme se po Lesmistrově stezce a když už doufáme, že jsme se z lesa vymotali a jsme v Podhradí, kam máme dorazit, zjišťujeme, že jsme zase zpět v Aši. Za padesát let svého žití jsem v Aši ještě nikdy nebyla, a teď během jednoho dne, už potřetí. Pro dnešek máme všichni Aše opravdu až, až. Po poradě s domorodci konečně míříme po té správné cestě a úplně zničení přicházíme do Podhradí.

V místní hospůdce si dáme kávu či pivo a vůbec se nedivíme, že hostinský je náš krajan ze Semil. Díky bloudění máme už teď, dle údajů na krokoměru Járy Kozla, splněný dnešní limit pro 2. skupinu, tj. 16 km. Při představě, že máme před sebou ještě aspoň 9 km, se nám vůbec nikam nechce.

Snad jen slíbené koupání na Studénce nás tlačí kupředu. Tady nás dostihne 1. skupina, která dnes, na nás borce – dvojkaře, vůbec nemá. Stále ale máme před sebou 3,5 km do Hranic, a to po pěkně rozpáleném asfaltu. **Sláva, přežili jsme a dorazili do Hranic, večer si na to pro jistotu připijíme v útulné zámecké restauraci.**

DEN 3. 20.8.2012

Dnešní den má být tím nejhorším, neboť dle předpovědi se má teplota vyšplhat až k 38°C, tak je nutno lehce přehodnotit naše plány. Dopoledne tedy pochod podél Ohře (po německé straně, tj. Eger), zastávka na Komorní Hůrce a pak už hurá do kempu Dřenicice na Jesenické přehradě.

Vodní nádrž Jesenice je přehrada ležící cca 7 km jihovýchodně od Chebu na řece Odřavě, začala se budovat v roce 1957 a dokončena byla v roce 1961. Její délka je 12 km a v nejhlubším místě dosahuje voda 18 m.

Při jízdě vlakem je možné vidět starý betonový most, jehož vrchní část je stále nad hladinou. Tento most přes řeku Odřavu kdysi spojoval dvě části obce Všeboř, jejíž převážná část byla přehradou zatopena

V kempu Dřenice usedáme pod stromy a z batůžků vyndáme své skromné, po úmorné cestě již notně zapařené, svačinky. Mlsně sledujeme romskou skupinku vedle nás, která griluje masíčko a klobásky a zapíjí to pivkem. Vida, jak hezky se dá žít ze sociálních dávek. Zajdeme proto alespoň na jedno točené do místní restaurace, ale servírka je tak milá, že nám ani moc nechutná. Koupání je super, jen kamínky při vstupu do vody jsou poměrně dost ostré a každé šlápnutí je pěkně cítit.

I když předpověď byla téměř 40°C, Evě byla asi zima, a proto neváhala obléci si do vody ponožky. Krásně jsme si to užili a zítra zase vyrážíme na pochod, teplota už má být poněkud nižší

Po náročném dni si po večeri zajdeme do restaurace „Pohoda“, a protože je tu opravdu pohoda, ani nepostřehneme, že se začíná zvedat vítr. Když dorazíme na pokoj a otevřeme dveře na chodbu, vyrobíme tím pěkný větrný vír, který nám odnese prádlo vystavené na okně rovnou na střechu. A máme o zábavu postaráno, jedna hledá po hotelu tyč nebo koště, druhá stojí na podstavci a snaží ze z okapu dostat naše prádlo a třetí stojí na silnici před hotelem a chytá shozené svršky. Musí dbát na to, aby nám neodjely s projíždějícími vozy, a proto musí směrem nahoru vysílat náležitě hlasité signály. I když ještě noční klid nerušíme, protože je teprve 21.45, ráno se některé turistky, bydlící ve vedlejších pokojích, domnívají, že jsme z restaurace přišly tak rozdováděné, že jsme se procházely po střeše.

4. DEN - 21.8.201

Volíme trasu 3. skupiny, abychom se moc nepřehřáli, i když už nemá být tak hrozně jako včera, ale kdo ví. Trasa: Výhledy – Bílý Halštrov – Dolní Paseky – Doubrava – Bad Elster

Hned u prvního pramene zjišťujeme, že je vyschlý. V Dolních Pasekách máme větší štěstí, ale pozor na požití velkého množství této tekutiny, radí MUDr. Votrubová, abychom cestu ve zdraví absolvovali a nemuseli odbíhat z vytyčené trasy. Na konci prohlídka lázní Bad Elster a ochutnávka zdejších pramenů.

5. DEN – 22.8.2012

Dnes předpověď hlásí déšť a bouřku, ale prší a bouří v noci. Ráno sice cestou na Bismarckovu rozhlednu vytáhneme pláštěnky, ale to je tak vše a po zbytek dne už vládne pohoda.

Další rozhlednou je Landwüst, kousek od našich hranic a je to opravdu pozoruhodná stavba.

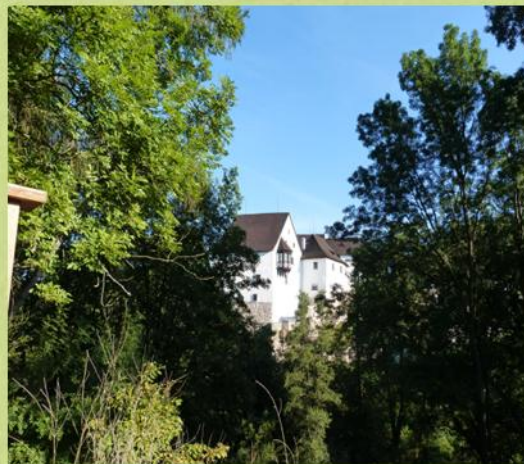

Závěr naší 15 km trasy je v lázních Bad Brambach, a protože je opravdu velké teplo, vyložíme na zpáteční cestě část turistů na koupání a zbytek buď odpočívá v hotelu, nebo vyráží ještě k pramenu kyselky. Na zpáteční cestě se zastavíme na kávičku v místní cukrárně. Zasloužíme si to, cestou tam a zpět jsme si připsali na konto dalších 6 km.

6. DEN – 23.8. 2012 pochod do Františkových Lázní pak Žirovice, Nový Drahov

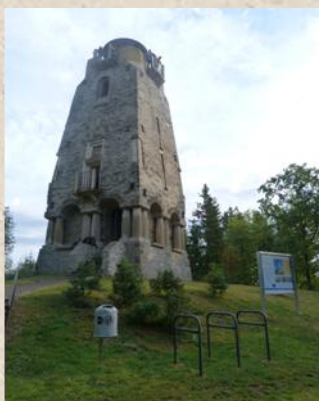
Cestou procházíme kolem hradu Ostroh (Seeberg), který je zatím zavřený, tak jen nakukujeme skrz mříže, dále spatříme rybníky Miska, Lžička a největší Amerika, a pak už park, kterým vcházím do Františkových Lázní. Poté následuje prohlídka města, občerstvení a odjezd na motýlí farmu Žirovice a pak Nový Drahov (Selský dvůr)

7. DEN – 24.8.2012 – výlet do Chebu, cca 8,5 km pak Starý Hrozňatov, Doubrava

Hned na začátku je naším cílem **Bismarckova rozhledna na Zelené Hoře**. Je to 18 metrů vysoká kamenná stavba, postavená v roce 1909 na místě starší dřevěné věže. Byla od druhé světové války až do pádu komunismu v nepřístupném pohraničním pásmu. Zmizela z map i turistických průvodců. V červnu 2005 byla Bismarckova rozhledna po rekonstrukci znovu zpřístupněna veřejnosti.

Někteří se vyšplhali až na věž, ti línější zůstali dole a mysleli si, že je nikdo nevidí.

Na Chebském hradě si z nás zřejmě střílejí a chtějí zaplatit vstup už na nádvoří, tak raději odcházíme na kávičku a prohlídku do města.

Odjíždíme do Starého Hrozňatova a šplháme cestou, která je trošku zarostlá kopřivami, až nahoru ke kostelu.

Maria Loreto ve Starém Hrozňatově je loretánská kaple, jejíž podoba je odvozena od Svaté chýše v italském Loretu. Byla postavena v letech 1664 - 1689 chebskými jezuitami zároveň s křížovou cestou. Postupně se stala významným poutním místem

Ve skanzenu v Doubravě průvodce velice pěkně vyprávěl o nelehkém životě ve zdejším kraji

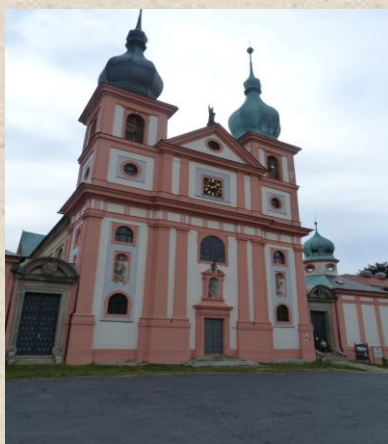
Večer se s námi rodina Kirschových, kterým hotel i penzion patří, rozloučila dobrou večeří a pohárkem „Žihadla“ na rozloučenou. Ihned jsme ho zakoupili i svým blízkým jako dárek, za 4 Eura prakticky zadarmo, neboť slogan pravil: „Kdo si žihadlo dá, doktora už nehledá“. Naštěstí jsme v té době neměli o metanolu a podvodně kolkovaných lahvích ani ponětí, a tak jsme si s chutí dali i dalšího panáčka. Ještě, že to dobře dopadlo, místo walkingových holí jsme také mohli vlastnit slepecké, a že by nás bylo. Dalším zpestřením posledního večera byla i soutěž o nejčesnekovější topinku, no trochu jsme to přehnali, ale legrace u toho byla.

Jak je patrné ze snímku, byli jsme dalšími VIP klienty v tomto penzionu. Musím poznamenat, že ze Skalné pochází i Pavel Nedvěd, známý fotbalista. Někteří dokonce zavítali k domu jeho rodičů a sestry.

8. DEN – Chlum sv. Maří, Kynšperk nad Ohří cca 6 km pak město a hrad Loket

První zmínka o Chlumu Svaté Maří pochází z roku 1341, v roce 1429 husité kostel vypálili, ale po skončení husitských válek byl opraven a během 15. století se osada změnila na městečko. O poutníky, kteří přicházeli do Chlumu, se starali členové řádu Křižovníků s červenou hvězdou. V roce 1960 byl pozměněn název obce na Chlum nad Ohří a teprve v roce 1990 byl opět navrácen původní název Chlum Svaté Maří. Je oblíbeným poutním místem pro věřící z celé ČR a s tímto místem je spojena tajemnost a zázračnost. Protože se tu už dlouho žádný zázrak nekonal, museli přijet turisté z Jičína a nějaký učinit. Paní Emilka Stránská našla místní průvodkyni zlatý prsten, který ztratila. Už nedoufala, i když se řádně modlila, že ho najde, byla velmi šťastná a odměnila nás za to svým hezkým vyprávěním. No není to krásné.

Vyrážíme pěšky do Kynšperka nad Ohří, kde na nás čeká autobus. Naším posledním cílem je hrad Loket, cestou k němu projíždíme kolem elektrárny Tisová. Když dorazíme na místo, část míří na hrad a část se vypraví na obhlídku okolí hradu. Je to poslední den, tak si ho musíme pořádně užít. Někdo se jde projít po houpacím mostě a další relaxují v místní restauraci.

Hrad i město Loket dostaly jméno po mohutném meandru řeky Ohře ve tvaru lidského lokte. Příroda a člověk zde vytvořili velmi působivý romantický celek, který je ojedinělý v celých Čechách. Tato impozantní pevnost vzbuzovala vždy zasloužený obdiv mnoha návštěvníků a nejinak je tomu i dnes. Na skalnatém ostrohu chráněném meandrem řeky Ohře stavitelé vybudovali pevný hrad, až do pozdního středověku prakticky nedobytný. Pro jeho strategickou polohu jej nazývali Klíčem ke Království českému. Výstavný loketský hrad byl od počátku častým místem pobytu českých panovníků a jejich rodin i dějištěm významných diplomatických jednání.

Návštěvníci Lokte mohou obdivovat expozici věnovanou stavebnímu vývoji hradu, muzeum historického porcelánu a dobových zbraní. Dále je možno spatřit torzo nejstarší románské rotundy, obřadní síň, Rytířský sál a působivou expozici útrpného práva, umístěnou do čtyřpatrových věžeňských kobek. Vrchní patro románské věže naskýtá úchvatnou vyhlídku na historické město a okolní krajinu.

Tak máme týden za sebou, počasí bylo super a za rok zase nashledanou na další akci.

Své individuální poznatky sepsala: Kosejková